

Skrivnosti Pariza.

Slika iz nižin življenja.

Spisal Eugene Sue. — Za "Glas Naroda" priredil Z. N.

(Nadaljevanje.)

Po tem odgovoru namigne vratar neznanec s pomenljivim usmehom, naj odide.

— "Počakam ga", de baron ter gre dajte.

— "He, možakar, tako se ne uhaaja v hiši", zaključe za njim vratar, zdrži za baronom ter ga zagrabi za ramo.

— "Človek!" krikne jezno baron dvignivši svojo palico. "Ti se me upaš dotakniti!"

— "Se več si bom upal, če se namah ne pobrete iz hiše. Rekel sem, da ni gospoda doma. Torej pojrite!"

Ta hip pride začuvniči to hrup Boyer po stopnicah pred hišo.

— "Kaj pomeni ta hruš?" vpraša.

— "Gospod Boyer, ta človek hoče na vsak način notri, dasem mu povedal že dvakrat, da ni gospoda doma."

— "Naredimo konec temu besedičenju", reče baron obrnivši se proti Boyerju. "Govoriti hočem s svojim sinom. Če je zdoma, ga počakam."

Ker je Boyer vedel, da se živi oče njegovega gospoda in je takoj zapazil nekaj podobnosti na baronovem obrazu, ni niti za hip dvomil o istinitosti baronovih besed. Zato se mu prikloni spostljivo ter reče:

— "Ce mi hoče slediti gospod baron, sem mu druge volje na uslugo!"

In šla sta skozi delavno sobo Florestana pl. Saint Remy-a (mladega barona bomo odslej nazivali z njegovim krstnim imenom, da ločimo očeta od sina) v sobo, ki je bila poleg.

— "Gospod baron je šel se zjutraj zdoma. Vsak čas se mora vrnil. Ako ga hoče počakati gospod baron..."

Strežaj je izginil.

Baron je bil sam v sobi. Toda prav malomarno se je oziral po njej. Naenkrat pa odskoči vznemirjen, kakor bi ga pičilo nekaj. Obraz se mu zardi, in jeza se zaje vanj.

Zagledal je portret svoje žene, matere Florestanove.

Roke prekriza na prsu in pobesi glavo, samo da ne vidi slike. Potem pa jame hoditi po sobi gori in dol.

— "Cudno!" de samprisebi. "Zena je mrtva, njenega ljubimca sem umoril jaz, ali vendar me skeli ta rana še ravno tako silno kakor prvi dan. Moja hlast po masčevanju še ni utolačena. Moja mrzjava do ljudi je vedno večja in hujša. Omenješenje mojega imena je oprala sicer smrt nesramnjenega sokriva, vendar še ni izbrisano iz mojega spomina."

— "Dobro vem, da je moje sovraštvo neodzdravljivo. Kajti petnajst let se me je varalo, petnajst dolgih let sem ljubil in skoraj po božje častil nesrečnico, ki me je goljufala, ker sem ljubil nje noga sina, sina njenega zločina, kot svojega lastnega otroka — Florestan je sad one grozne prevare."

"Ali vendar nisem popolnoma prepričan o tem. In če ni res nino moje domnevane, bi bilo moje ravnjanje neodpustljivo. Ne pa naj je bogat, mlad in srečen. S čim naj mu se koristim? Njegova ljubezen bi omiliha strasno bolest, ki mi jo je zadala njegova mati..."

Po kratkem premislu skomizne z ramami ter nadaljuje:

"Vedno ta bedasta domnevanja, iz katerih se kar izkopati ne morem in katera mi odpro iznova vse srčne rane! Bodи mož, starce in dušni čestva, ki se vedno in vedno poražajo iznova. Kajti pomisi, da spet vidis onega, katerega si ljubil deset let, da, skoraj oboževal, katerega si ljubil kakor svojega sina.... njega, sinje onega moža, katerega si umoril z vso nashado s svojim mečem. Ir ta sin nosi Tvoje ime, ime, ki je bilo se vedno spoštovanio in visoko cenjeno! Ne vem, počemu ne znorim ob takih-le mislih."

Gospod pl. Saint Remy je hodil vznemirjeno po sobi gori in dol. Slednjie je potegnil na stran zastor na vratih, ki so držala v Florestanovo delavno sobo, ter stopil za nekaj korakov vanjo.

Ravno je bil izginil, ko se odpre majhna skrivna vrata in vojvodinja Lueenayska, zavita v veliko, zeleno ogrinjačo, stopi v sobo, katero je zapustil ravnokar baron.

Povedati hočemo vzrok temu nepriskakovanim obisku.

Florestan pl. Saint Remy se je dogovoril prejšnji večer z vojvodinjo za ljubezenski sestank prihodnje jutro.

Ker pa je Badinotov obisk zgodaj zjutraj skoraj popolnoma zmedel Florestana, je skoraj pozabil na ta dogovorjeni sestanek.

Vojvodinja stopi nato v delavno sobo mladega barona. Prestršila pa se je silno zagledavši njegovega očeta. Vzdržati se ni mogla prestrašenega krika.

— "Klotilda!" vzlikne baron začuden.

Gospod pl. Saint Remy, zaupni priatelj kneza Noirmonta, očeta vojvodinje Lueenayske, je poznal to zensko še kot otroka in kot mlađe dekle. Vojvodinja je obstala presečeno motreči slabo običenega stareca s sivo brado. Spominjala se ga je le še nejasno.

— "Vi, Klotilda!" — ponovi baron z naglasom bolestnega očitanja. "Vi — tukaj — pri mojem sinu!"

Ta besede so vojvodini razjasnile nejasne spomine. Spoznala je Florestanovega očeta ter vzliknila:

— "Gospod pl. Saint Remy!"

Njen položaj je bil tako pomemben in nedvomljiv, da se ni marala zlagati ter z lažjo opravičiti svojega prihoda v Florestanovo stanovanje.

Računajoč na pravo očetovsko ljubezen, ki jo je nekdaj gojil baron do nje, mu poda roko ter reče z le njej lastnim, gracijoznim prestrem in držnim usmievom:

"Ne zmerjajte me! Moj najstarejši priatelj ste. Spomnute se, da ste me pred dvajsetimi leti nazivali za svojo ljubo Klotilde!"

— "Da, tako sem Vas nazival, ali —"

— "Že vnaprej vem, kaj mi hočete reči. Ali znano Vam je menda se moje naselo: Kar je, je, in kar se mora zgoditi, se zgoди..."

— "Klotilda!"

— "Vzdržite se vsakega očitanka in govoriva raje o mojem veselju, da Vas spet vidim. Ob Vaši navzočnosti se spominjam marsija. Najprej svojega ubogega očeta in potem svoje mladosti kot potnajstletno dekle. Oh, kako je lepo, kadar je človek star petnajst let!"

— "Samo ker je bil Vaš oče moj priatelj, hočem —"

— "Oh, da", ga prekine vojvodinja, "tako rad Vas je imel! Seli se spominjati!" — Rekel Vam je v sali in z zelenimi trakovi, a Vi ste ga zavrnili: Klotilda razvadite preveč. Pazite!

— Oče je odgovarjal poljubovljave: Saj veda, da je razvadim preveč. Toda svoje naklonjenost in ljubezen do nje moram še podvijiti. Kajti kmalu mi jo ugrabi svet in jo še bolj razvadi. — Izberem oče! — Kakšnega prijatelja sem izgubila z njim!" V lepih očeh vojvodinje Lueenayske zablesketa solza. Nato poda lepa gospo roko gospodu pl. Saint Remy-u ter reče grijuno: "Da, veseli me, zelo veseli, da Vas vidim spet. Vi mi vzbujate spomine, ki so mi silno šeči in dragi!"

Dasi je poznal baron že dolgo znajal te lepe gospe, vendar ga je presenetila neznanška gibljenost in izurjenost, s katero se je izognila pogovoru o vzroku svojega prihoda v hišo njegovega sina.

— "Ako se že dolgo mudite v Parizu", nadaljuje vojvodinja,

"ni nikakor posebno lepo, da me še miste posetili. Toliko bi se bila pogovorila o preteklih časih! Saj veste, da se bližam tistim letom, v katerih je človeku izredna naslada reči starim prijateljem: 'Se si spominjate?'"

Gospod pl. Saint Remy si ni mogel kaj, da bi ji ne rekel:

— "Bojje bi bilo, da govoriva namesto o preteklosti o sedanosti. Moj sin utegne priti vseh hip —"

— "Ne", ga prekine spet Klotilda. "Kljuc za vratico v evetičniku imam jaz in njegov pribor naznani vselej zvonec na velikih vratih. Bržko ga začujem, izgrem ravno tako skrivnostno, kakor sem dospela, in Vas ne bomo motila v veselju, da spet vidite po dolgem času Florestana. Kako prijetno ga iznenadite! Ze dolgo ga niste videli! Pravzaprav bi Vam morala očitati nekaj —"

— "Meni? Meni?"

— "Gotovo. Brez vodnika, brez vsakoršne opore je bil ob vstopu v življenje. In očetovega nasveta se tako silno pogreša v tolikih slučajih. Zares, prav krivично ste postopali —"

Vojvodinja se je popolnoma prepustila lastnostim svojega izrednega in originalnega značaja. Zasmajala se je naglas ter nadalevala:

— "Priznajte mi, da je zelo čudno in pikantno to moje beseščenje!"

— "Da, natanko čudno je in izredno. Toda jaz ne zasluzim niti Vaše graje, niti Vaše polviale. Iščem svojega sina, pa ne radi njega. V njegovih letih mu ni treba mojih svetov, vsaj sedaj ne več."

— "Kaj hočete reči s tem?"

— "Znano Vara mora biti, iz kakšnih vzrokov mi je družba zoperna, zlasti pa pariška", odgovori baron. "Natanču morajo biti okolščine zelo velike važnosti, katere so me prisilile zapustiti Angers ter priti celo semkaj — v to hišo. Tako sem moral udrušiti svojo nevoljo ter se obrniti na vse osebe, ki bi mi utegnile koristiti in pomagati pri mojem poizvedovanju."

Koledarji

so dobiti:

Little Falls, N. Y., Frank Grgorč, 2 Caster St.
Conemaugh, Pa., Ivan Pajk.

Allegheny, Pa., Mat. Klarich.
Export, Pa., John Prostor.
Braddock, Pa., John Ogrin.

Unity Sta., Pa., Jos. Škerl.
Pittsburgh, Pa., Ig. Magister,
473 Hatfield St.

Johnstown, Pa., Frank Gabrejna, 800 Broad St.
Forest City, Pa., Frank Leben.

Cleveland, O., Frank Sakser,
podružnica, 6104 St. Clair Ave.
Lorain, O., John Kumse, 1935
1935 E. 29 St.

Bridgeport, O., Frank Hochevar.

Barberton, O., Alojzij Balant,
1112 Sterling Ave.
Cleveland, O., Chas. Karlinger,
3942 St. Clair Ave.

Chicago, Ill., Frank Jurjevec,
1801 W. 22 St.
So. Chicago, Ill., Frank Chernec,
9534 Ewing Ave.

Waukegan, Ill., Frank Petkovsek,
800 Broad St. — Mat. Ogrin,
830 10 St.

La Salle, Ill., Mat. Komp, 1026 Main St.

Springfield, Ill., Mat. Barborič,
1504 S. 15 St.

Pittsburg, Kan., J. Škerjanc.

Kansas City, Kan., Alois Derchar, 338 N. 5 St.

Calumet, Mich., Mat. Koba,
420 7 St.

Milwaukee, Wis., John Vodovnik, 342 Reed St. — Frank Železnik, 313 Grove St. — Jos. Tratnik, 268 1 Ave.

West Allia, Wis., Frank Skok, 138 52 St.

Pueblo, Colo., Peter Culig, 1245 Santa Fé Ave. — Mat. Grahak, 1201 S. Santa Fé Ave.

Leadville, Colo., Frank Zaitz, 514 W. Chestnut St.
Ely, Minn., John Gouze.

Gilbert, Minn., L. Vessel.

Rock Springs, Wyo., A. Justin, San Francisco, Cal., J. Laushin, 2110 19 St.

Oregon City, Ore., M. Justin.

Black Diamond, Wash., Gregor Porenta.
Ravensdale, Wash., Jak. Ramjak.

Frank Sakser,
82 Cortlandt St., New York, N.Y.

NAZNALI.

Cenjenim naročnikom v West Virginiji in Marylandu naznani mo, da jih bode v kratkem obiskal rojak

JOHN WENZEL,
1017 E. 62nd St., Cleveland, O.

Josip Scharabon

blizu Union postaje

415 West Michigan St., Duluth, Minn.

Pošiljam denar v staro domovino in prodajam parobrodne in železniške listke.

Pozor, rojaki!

Dobri dan je Washington, vsega rojaka, ki je v Ameriki in v Evropi, da se na vse vsega vredno in zanesljivo počuti, da je vse vse vredno in zanesljivo.

Pečatek dan je Washington, vsega rojaka, ki je v Ameriki in v Evropi, da se na vse vsega vredno in zanesljivo počuti, da je vse vse vredno in zanesljivo.

Načrti dan je Washington, vsega rojaka, ki je v Ameriki in v Evropi, da se na vse vsega vredno in zanesljivo počuti, da je vse vse vredno in zanesljivo.

Načrti dan je Washington, vsega rojaka, ki je v Ameriki in v Evropi, da se na vse vsega vredno in zanesljivo počuti, da je vse vse vredno in zanesljivo.

Načrti dan je Washington, vsega rojaka, ki je v Ameriki in v Evropi, da se na vse vsega vredno in zanesljivo počuti, da je vse vse vredno in zanesljivo.

Načrti dan je Washington, vsega rojaka, ki je v Ameriki in v Evropi, da se na vse vsega vredno in zanesljivo počuti, da je vse vse vredno in